

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 588/2025-13

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Roberta Šorla (sudca spravodajca) a sudcov Ivana Fiačana a Martina Vernarského v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľov [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED] a [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpených JUDr. Namírom Alyasrym, PhD., advokátom, Štúrova 43, Nitra, proti uzneseniu Špecializovaného trestného súdu sp. zn. 14Tp/35/2025 z 12. septembra 2025 takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Sťažovatelia sa ústavnou sťažnosťou doručенou ústavnému súdu 6. októbra 2025 domáhajú vyslovenia porušenia základných práv na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) uznesením Špecializovaného trestného súdu (ďalej len „ŠTS“) o zamietnutí ich sťažnosti proti uzneseniu európskeho delegovaného prokurátora (ďalej len „prokurátor“) o nevyhovení ich žiadostiam na zrušenie zaistenia nehnuteľností v trestnom konaní.

II.

2. Sťažovateľom je vznesené obvinenie zo zločinu poškodzovania finančných záujmov Európskej únie, ktorého sa mali dopustiť tak, že spolu s ďalšími vyhotovovali a predkladali doklady tak, aby vylákali nenávratné finančné príspevky z Európskeho fondu regionálneho rozvoja na základe zmlúv medzi obchodnou spoločnosťou a „poskytovateľom Ministerstvom školstva, vedy, výskumu a športu Slovenskej republiky, v zastúpení Ministerstvom hospodárstva Slovenskej republiky, konajúceho prostredníctvom Slovenskej inovačnej a energetickej agentúry“. Prokurátor v januári a februári 2025 sťažovateľom zaistil nehnuteľnosti na zabezpečenie nároku poškodeného Ministerstva hospodárstva Slovenskej republiky (ďalej len „ministerstvo“). Sťažovatelia tak nemôžu svoje nehnuteľnosti previesť na iného, zaťažiť, poškodiť alebo ich zničiť.

3. Prokurátor uznesením zo 14. júla 2025 podľa § 96a ods. 8 Trestného poriadku nevyhovel žiadostiam sťažovateľov z 1. júla 2025 na zrušenie zaistenia a v odôvodnení sa vysporiadal s ich námietkami o nedôvodnosti vznesených obvinení. Proti tomu podali sťažovatelia sťažnosť, v ktorej okrem polemiky so závermi prokurátora uviedli, že náhradu škody si mala uplatniť Slovenská republika, zastúpená ministerstvom, a nie ministerstvo, ktoré je platobnou jednotkou nakladajúcou s prostriedkami Európskej únie. Poukázali na to, že ministerstvo si náhradu škody uplatnilo „za Slovenskú republiku zastúpenú Ministerstvom hospodárstva SR“.

4. Prokurátor k tejto námietke vo vyjadrení, o ktorom sa sťažovatelia dozvedeli až z ústavnou sťažnosťou namietaného uznesenia, keďže im skôr nebolo doručené, uviedol, že ide o špekuláciu obhajoby, keďže Slovenská republika nemôže konať samostatne, ale len prostredníctvom zriadených orgánov, ktorým je aj ministerstvo, na ktoré prešli nároky zo zmlúv s obchodnou spoločnosťou. Ústavnou sťažnosťou namietaným uznesením ŠTS sťažnosť sťažovateľov zamietol. K argumentu sťažovateľov odkázal na vyjadrenie prokurátora k ich sťažnosti a uviedol, že Slovenská republika koná prostredníctvom orgánov a ministerstvo za ňu uplatňuje náhradu škody.

III.

5. Sťažovatelia poukazujú na to, že o vyjadrení prokurátora k ich sťažnosti sa dozvedeli až z ústavnou sťažnosťou napadnutého uznesenia. Ak by im bolo doručené, reagovali by naň argumentáciou o nesprávne určenom poškodenom tak, ako to robia v ústavnej sťažnosti, v ktorej poukazujú na to, že poškodeným v trestnom konaní nie je ministerstvo, ale Slovenská republika.

IV.

6. Ústavná sťažnosť je zjavne neopodstatnená a ako taká bola podľa § 56 ods. 2 písm. g) zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) odmietnutá. Na zaistenie majetku obvinených sťažovateľov nemožno vzťahovať právo na spravodlivé súdne konanie, keďže rozhodnutie o zaistení majetku nie je rozhodnutím, ktoré by sa týkalo oprávnenosti ich trestného obvinenia. Prípravné a zabezpečovacie opatrenia v trestnom konaní nespádajú pod práva podľa čl. 6 dohovoru (rozsudok Európskeho súdu pre ľudské práva o sťažnosti č. 45681/99 z 12. 9. 2003 Gutfreud proti Francúzsku).

7. Čo sa týka porušenia základného práva na súdnu ochranu, treba poukázať na to, že kontradiktórnosť nemožno chápať formalisticky, ale treba vyhodnotiť individuálne okolnosti situácie. Teda či možnosť strany zaujať stanovisko k vyjadreniu protistrany bola reálne zmarená. Pri posudzovaní porušenia princípu konradiktórnosti konania, ku ktorému dochádza nedoručením vyjadrenia strany sporu, je potrebné zohľadniť obsahový význam neoboznámeného vyjadrenia (I. ÚS 163/2022). Rozhodujúce je, či obsah nedoručeného vyjadrenia mohol mať vplyv na rozhodnutie súdu (III. ÚS 706/2021). Rozhodujúce bolo to, že konanie pred ŠTS iniciovali sťažovatelia sťažnosťou proti uzneseniu prokurátora, v ktorej okrajovo predostreli argumenty o identite v prípravnom konaní označeného poškodeného. V ústavnej sťažnosti absentuje uvedenie konkrétnej zamýšľanej argumentácie, ktorú sťažovatelia mienili, ale nemohli ŠTS predložiť a ktorá by bola relevantná pre rozhodnutie o tom, že ich nehnuteľnosti majú byť ďalej zaistené.

8. Dôležitým faktom je aj to, že trestné konanie sa v čase uznesenia o zaistení majetku nachádzalo v prípravnom konaní a prokurátor v konaní pred ŠTS nebol protistranou, ale vystupoval ako orgán verejnej moci, ktorý rozhodol. Nešlo tak o vzťah protistrán konania. Tomu zodpovedá aj § 192 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého ŠTS mal ako prokurátorovi v prípravnom konaní nadriadený orgán preskúmať správnosť jeho uznesenia a konanie, ktoré mu predchádzalo. To, že sťažovatelia pred ŠTS sťažnosťou predniesli argumenty proti zaisteniu majetku, je okolnosťou, ktorá celkom oslabuje reálne obmedzenie základných práv sťažovateľov na súdnu ochranu. Predovšetkým však treba uviesť, že z pohľadu základného práva na súdnu ochranu sú udržateľné názory ŠTS, ktorými, i keď s odkazom na vyjadrenie prokurátora, logicky a zrozumiteľne vysvetlil, prečo Slovenská republika nemôže vystupovať samostatne, ale len prostredníctvom orgánov verejnej moci, v tomto prípade ministerstva. Ústavnou sťažnosťou napadnuté uznesenie preto nemožno považovať za neodôvodnené alebo arbitrárne, čo by malo za následok porušenie práva sťažovateľov na súdnu ochranu.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 21. októbra 2025

Robert Šorl
predseda senátu